

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: عثمان حیدری

۰۷ اگست ۲۰۲۱

امریکا و روایت‌های غیرواقع از واقعیت‌های کوبا

خبرگزاری کوبا در یک گزارش تحلیلی نوشت مقامات دولت «جو بایدن» رئیس جمهور امریکا که از اجرای منشور سازمان کشورهای امریکائی (OAS) در کوبا دم می‌زنند، علاوه بر این که باید مداخلات خود را متوقف کنند، نیاز به گذراندن کلاس‌های تاریخ و روایت‌گری صحیح دارند.

سازمان کشورهای امریکائی (OAS) که مقر آن در ایالت واشنگتن قرار دارد، نهادی متشکل از ۳۵ کشور قاره امریکا از جمله کشورهای امریکای لاتین است. این نهاد منطقه‌ئی، در سال ۱۹۴۸ به منظور همکاری و همبستگی میان کشورهای عضو و با هدف نظارت بر انتخابات، در طول جنگ سرد پایه ریزی شد. اما طبق مستندات تاریخی، در واقع، نهادی ساخته دست امریکا برای اجرای برنامه‌ها و دستورات واشنگتن از آب درآمد.

حال در میان رگبار اخبار دروغین، تصاویر دستکاری شده و گونه‌های متنوع تروریسم رسانه‌ئی که در شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های بزرگ وابسته به امریکا سعی در ارائه تصویری آشفته از کشور کوبا دارند، نظراتی مانند جریان فکری «بردلی ای فردن» مسئول موقت سازمان کشورهای امریکائی ظاهر می‌شوند.

فردن با اشاره به ناآرامی اخیر کوبا جرأت کرد درباره مسائل داخلی یک کشور مستقل اظهارنظرهایی با اشتباهات فاحش داشته باشد.

حدود دو هفته پیش، هزاران کوبائی در اعتراضاتی از هاوانا تا سانتیاگو به خیابان‌ها آمدند و از محدودیت‌های همه‌گیری کرونا، سرعت واکسیناسیون و آنچه آنها بی‌توجهی دولت نامیدند ابراز ناخشنودی کردند.

فردن هیچ اشاره‌ای به منشأ این «اعتراضات» نمی‌کند که بیش از هر چیزی آشوب‌های تحریک شده از سوی کشور وی امریکا بوده که از طریق شبکه‌های اجتماعی این ناآرامی‌ها را پیش می‌برد.

با این وجود، از اعضای این نهاد امریکائی می خواهد که از وضعیت کوبا و صدها هزار شهروند معترض در ۱۱ جولای خبر بگیرند.

فردن با پرداختن به مسأله نقض حقوق بشر و آزادی، دولت های عضو سازمان کشورهای امریکائی را برای محکوم کردن کوبا تحریک می کند تا به زعم خود اصول اساسی منشور بین المللی را درباره مردم کوبا اجراء کند. اما براساس تحلیل این گزارش، اگر کوبا عضوی از بدنه این سازمان موهوم امریکائی نباشد، آنها با چه ترفند و قدرتی این کار را انجام خواهند داد؟

همانطور که «فیدل کاسترو» رهبر انقلاب کوبا در سخنرانی مراسم اختتامیه اولین کنگره جوانان امریکای لاتین، در ۶ اگست ۱۹۶۰ پیش بینی کرده بود، OAS «ابزاری برای جلوگیری از انقلاب در امریکا» بوده است.

همچنین نقش این سازمان در سازماندهی و تأمین مالی مزدوران برای حمله به منطقه پلایا ژیرون کوبا و تلاش های سیاسی و دیپلماتیک شدید این سازمان برای منزوی کردن این کشور، منجر به خروج کوبا از این نهاد امریکائی شد. به روایت مستندات تاریخی، نقش این سازمان در قبال سایر کشورهای مقاومت امریکای لاتین نیز به همین منوال بوده است. این سازمان با تهیه گزارشی کذب از انتخابات سال ۲۰۱۹ دستاویزی برای کودتا علیه مورالس و برکناری وی فراهم کرد. گزارشی که بعداً نادرستی آن اثبات شد. این سازمان همچنین از دولت خودخوانده و راستگرای «جنینه آنیس» که مرتکب قتل عام ناشی از کودتا شد و بولیوی را در رکود اقتصادی فرو برد، حمایت می کرد.

کشورهای چپگرای امریکای لاتین از جمله کوبا، ونزوئلا، بولیوی و ... همواره با مداخلات سیاسی و اخلاص گری های خصمانه این سازمان مواجه بوده اند. از جمله دخالت های آشکار این سازمان، حمایت از خوان گواریدو رهبر مخالفان ونزوئلا و به رسمیت نشناختن دولت قانونی نیکلاس مادورو بوده است.

ونزوئلا بر همین اساس و به دنبال تشکیک این سازمان در موضوع انتصاب اعضای جدید شورای ملی این کشور، سازمان کشورهای امریکائی را به مهره سیاست خارجی امریکا متهم کرد و از ۲۷ اپریل ۲۰۱۹ از این سازمان خارج شد و اعلام کرد این کشور نمی تواند عضو سازمانی باشد که در خدمت منافع امپریالیستی دولت امریکاست.

به باور تحلیلگران سیاسی، سازمان کشورهای امریکائی از زمان تأسیس خود در سال ۱۹۴۸، ابزاری در خدمت امریکا بوده و اقداماتش در قبال کشورهای امریکای لاتین مانند کوبا، بولیوی و ونزوئلا همواره براساس سناریو و خط مشی واشنگتن پیش رفته است و صلاحیت قضاوت و اظهارنظر درباره مسائل گوناگون سیاسی اجتماعی این کشورها را ندارد.

شش دهه تحریم و سیاست ظالمانه امریکا علیه کوبا واقعیتی است که مردم این جزیره کارائیب را برای تأمین کوچکترین حقوق انسانی شان به سختی انداخته است. حال که رفع تحریم ها، روشن ترین راه نجات مردم رنج کشیده این کشور امریکای لاتین است، سران غربی با پاک کردن صورت مسأله، دولت کوبا را به «احترام به صدای معترضان» فرا می خوانند. فراخوانی که نه به معنای احترام به اصول دموکراسی ادعائی دولت های غربی، که پشت پرده آن، افزودن معضلی به عنوان بی ثباتی بر درد تحریم و مشکلات اقتصادی این کشور است.